

толкова.“ Жаба-та ся надувала, надувала и ся мѣчила да стане като вола, нѣ отъ надуване ся пукнала и умрѣла.

9. Живописецъ-тъ и ботушаръ-тъ.

Единъ живописецъ исписалъ едно изображение на го турилъ на единъ кръстопѣтъ, а той ся спрѣлъ отзадъ да види, какво ште говори свѣтъ-тъ за него. Единъ ботушаръ, който заминовалъ оттамъ, поглядалъ, поглядалъ изображението и реклъ: „Ботуши-ти не сѣ добрѣ исписани: горниште-то трѣбоване да е по-дълго, а пята-та по-тѣсна.“ Живописецъ-тъ зялъ четкѣ-тѣ и исправилъ ботуши-ты. Ботушаръ-тъ ся подголѣмилъ отъ това нѣшто, та зялъ да намира грѣшкы и на лице-то, и на рѣцѣ-тѣ, дору и на всячко-то изображение; нѣ живописецъ-тъ само гядалъ и ся смѣлъ на ботушаревы-ты бѣлѣжкы. — Не присѣждай за онова, што не знаешъ.

10. Единъ простакъ и бесцѣнный камень.

Единъ бесцѣнь камень, който не былъ яко лѣскавъ, паднѣлъ въ рѣцѣ-тѣ на единъ простакъ. Глупецъ-тъ, както ся види, много отбиралъ отъ минералогия, та поглядалъ, поглядалъ камения и го захвучилъ въ рѣкѣ-тѣ.
